

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Niderlandach

(2010/287/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Niderlandy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura dotycząca nadmiernego deficytu, określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu), przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 wprowadza również przepisy służące wdrażaniu art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było zapewnienie, by na wszystkich etapach procedury dotyczącej nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zapewnia ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Artykuł 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Wziąwszy pod uwagę swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja uznała, że w Niderlandach istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Niderlandów⁽³⁾.
- (6) Artykuł 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Niderlandów ogólna ocena prowadzi do wniosków przedstawionych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niderlandów w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Niderlandach wyniesie w 2009 r. 4,8 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za przekroczenie mające charakter wyjątkowy w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Wynika ono głównie ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. PKB skurczy się o 4,5 %, a w 2010 r. wzrośnie jedynie o 0,25 %. Ponadto, opierając się wciąż na prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r., nie można uznać, że planowane przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy, gdyż deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych ma wzrosnąć z 4,7 % PKB w 2009 r. do 6,1 % PKB w 2010 r., zanim spadnie nieznacznie do 5,6 % PKB w 2011 r., przy zwykłym założeniu niezmiennego kursu polityki. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą dotyczącą nadmiernego deficytu w Niderlandach dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode = _m2

(8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niderlandów w październiku 2009 r., dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się w 2009 r. poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, na poziomie 59,7 % ⁽¹⁾ PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie poziom 59,8 % PKB, a następnie wzrośnie do około 66 % PKB w 2010 r. i 70 % PKB w 2011 r., przekraczając tym samym wartość referencyjną ustaloną na poziomie 60 % PKB. Wzrost ten wynika w dużej mierze z przewidywań dotyczących znacznego pogorszenia salda pierwotnego.

(9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek – deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Niderlandów ten podwójny warunek nie

jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Niderlandach istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Liczba ta nie obejmuje instrumentu wsparcia niepiętnych aktywów na rzecz ING, odpowiadającego około 3,5 % PKB (21 mld EUR).